

et Eksempel, som er taget rent tilfældigt. Der staar nu i denne Toldposition, at Handster skulle beskyttes med 2 Kr. pr. Pd. Naar vi indføre Handster her i Landet, betales der allerede nu en Afgift af dem. Hvad vil nu ske, hvis der ingen Afgift skal svares af Handster? Saa vil det ske, at f. Eks. de Lande, der ligge os nærmest, Sverige og Tyskland, indføre Handster uden nogen som helst Afgift. Hvordan gaar det Fabrikanter og Handstearbejdere? Det gaar dem saaledes, at de skulle konkurrere med de andre Lande. Men hvad Forstel er der mellem dem? Der er den Forstel, at medens den Mand, der bor i Malmø, kan sælge sine Handster uden Afgift i Sverige og indføre dem frit her, kan den Handstemager, der bor i Kjøbenhavn, ligeledes sælge sine Handster frit her i Landet, men ikke andre Steder, hverken i Sverige eller Tyskland. Hvad bliver Følgen? Følgen bliver, at han bliver nødsjaget til at holde op med Fabrikationen her og flytte over til Malmø, saaledes at han kan sælge sine Handster i Sverige uden Afgift og indføre dem her i Landet uden Afgift. Saaledes vil det ogsaa gaa med mangfoldige andre Bedrifter; de kunne ikke trives her i Landet. Det er ikke saa, at Varerne blot blive fordyrede, de kunne slet ikke eksistere. Og hvad sker der saa med vore Arbejdere? Jeg tror nok, man kan have nogen Interesse i den Retning, at man ønsker, at de danske Arbejdere, saa lille et Fjolt, som vi ere, ikke skulle vandre ud allesammen for at finde Beseftigelse, og at det altsaa vilde være ønskeligt med en virkelig fornuftig økonomisk Ordning, naar det kan ske uden væsentlig store Ofsre, at sørge for, at de kunne leve her. Ogsaa det, at der bliver et forøget Tal, ikke blot af Borgere men af Forbrugere i økonomisk Retning af mange andre Ting, det er efter min Mening en økonomisk Fordel, ligesom det er til Fordel i alt Fald for et Land, der er saa lille som vort, at det ikke mister altfor mange Borgere. Jeg synes altsaa, at det er ret naturligt, at vi hjælpe til, at disse Industrier ikke tilintetgøres og hæves paa den Maade ved at berøbe dem den Beskyttelse, som de hidtil have haft.

Det er blevet sagt, at Arbejderne ere meget bedre stillede ved høj Løn og lave Priser. Ja, men det er dog en Modsigelse

at tro, at dette kan opnaas, det er noget, der ikke kan ske. Hvorledes kan man saa høj Løn f. Eks. for at sy Støvler, naar der er lave Priser paa Støvler? Det er unaturligt; i det Øjeblik man faar høj Løn, stiger selvfølgelig Prisen paa det, man skal bruge. Derfor bliver det akkurat det samme, enten man faar 100 Kr. i Løn og kan købe Varer for samme Pris eller man faar 200 Kr. i Løn og skal betale 200 Kr. for Varerne. Det er en ren Illusion, at man ved højere Løn kan blive i Stand til at faa lavere Priser og bruge flere Genstande.

Det er ligeledes urigtigt, hvad de Herrer tale om, at naar Ol og Brændevin bliver beskattet, vil man drikke lige saa meget deraf. At en højere Stat vil faa Prisen til at stige, kan ikke betvivles, men hvorledes man skal kunne bruge lige meget af Varen, enten den er dyr eller billig, det forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem mener jo, at hvis Prisen gaar ned, kan man bruge mere af Varen, men at man ogsaa kan bruge mere, naar Prisen paa Varen gaar op, det synes mig dog at være et ganske bekynderligt Resultat, og det kan vist heller ikke være det ærede Medlems alvorlige Mening.

Dette er det væsentligste af, hvad jeg vil sige. Naar den ærede sidste Taler spurgte om, hvor store Udgifterne ved Opkrævningen af Tolden ere, kan jeg i saa Henseende henvise ham til Finansloven, hvor dette staar anført, der kan man se, hvormeget af Tolden der kommer Statskassen til Gode.

Naar et æret Medlem (Magen) endvidere talte noget om, at man skulde anvende Millioner eller saa til Beplantning, saa forekommer det mig rigtignok, at det er at tage Munden noget vel fuld, men jeg vil dog sige, at Flektallet i Landstinget altid har interesseret sig meget for Beplantningen; jeg for mit Vedkommende har mange Gange kæmpet for at give større Summer til Beplantningen, men saa har den Side, hvortil det ærede Medlem hører, stemt derimod. Vi ere i en Række af Aar blevne overstemte, og det er mig derfor for saa vidt en Glæde nu at høre, at der er kommet en anden Anskuelse frem. Naar den blot vilde holde sig!

Ovesen: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, men jeg kunde dog have lyst